

MATERIAL COMPOZIT ELECTRO-TEHNIC ÎN CONTEXTUL PORTOFOLIULUI DE STANDARDE A ENERGILOR REGENERABILE PENTRU REPUBLICA MOLDOVA

Ruslan BALACCI

Student Școala doctorală, Universitatea Tehnică a Moldovei

*Autorul corespondent: Ruslan Balacci, ruslan.balacci@doctorat.utm.md

Îndrumător științific **Iurie Friptuleac**, lector universitar, UTM

Rezumat. *Lucrarea propune să identifice și să dezvolte un material electro-tehnic avansat. Identificarea performanței acestui material în comparație cu materialele deja existente.*

Problema pe care materialul avansat electrotehnic își propune ipotetic să o rezolve constă în proprietățile sale. Aici, se propune o soluție pentru dezvoltarea unui material electro-tehnic compozit care să păstreze următoarele proprietăți ale oțelului electro-tehnic:

Proprietăți magnetice: Materialul posedă proprietăți magnetice pentru a facilita funcționarea componentelor electromagnetice în sistemele electrice.

Rezistență mecanică: Materialul are suficientă rezistență mecanică pentru a rezista stresurilor și solicitărilor operaționale în vehiculele electrice.

Stabilitate termică: Materialul menține proprietățile și performanța la temperaturi ridicate generate în timpul funcționării motoarelor sau generatorilor electrice.

Prin dezvoltarea unui material electro-tehnic prototip care combină aceste proprietăți esențiale, putem depăși limitele oțelului tradițional și se poate îmbunătăți potențialul de regenerare și conservare a energiei în vehiculele electrice, recuperarea energiei în sistemul de ventilare și încălzirii. Se impune depășirea limitelor de reziliență și densitate.

Cuvinte cheie: *material avansat, compozite, electro-tehnic, generator electric axial, electric cars, compozit, matrița de polimer.*

Introducere

În contextul identificării portofoliului standardelor de energie regenerabilă, este crucial să vină cu soluții prompte și inovative. Prin urmare, un pilon cheie pentru formularea unui standard pentru portofoliu de standarde este să atragă atenția asupra consumului excesiv de produse petroliere în mediul nostru.

Prin urmare, pentru a aborda această problemă, propun o ipoteză de obținere a unui prototip de material compozit magneto-conductiv. Este necesar să vin cu această idee inovatoare în primul rând deoarece vehiculele electrice necesită progrese în tehnologia materialelor, în special pentru bateriile electrice sau alte soluții pentru a-și mări autonomia. Din aceste considerații, materialul electro-tehnic existent, respectiv oțelul folosit pentru motoarele electrice și generatoare, este voluminos și are o densitate mare în comparație cu materialele compozite cu proprietăți similare. Astfel, propun o soluție pentru dezvoltarea unui prototip de material electro-tehnic care să păstreze următoarele proprietăți ale oțelului electro-tehnic:

Proprietăți magnetice: Materialul ar trebui să posede proprietăți magnetice pentru a facilita funcționarea componentelor electromagnetice în sistemele electrice.

Rezistență mecanică: Materialul prototip trebuie să aibă suficientă rezistență mecanică pentru a rezista stresurilor și torsiunilor operaționale în vehiculele electrice.

Stabilitate termică: Materialul trebuie să își mențină proprietățile și performanța sub temperaturi ridicate generate în timpul funcționării motoarelor electrice sau generatoarelor.

Prin dezvoltarea unui prototip de material electro-tehnic care combină aceste proprietăți esențiale, putem depăși limitările oțelului tradițional Tab. 1 proprietățile fizice tipice ale oțelului și putem îmbunătăți potențialul de regenerare și conservare a energiei în vehiculele electrice.

Tabelul 1

Proprietățile fizice tipice ale oțelului

Proprietate	Valoare Tipică
Densitate	7.8 g/cm ³
Conductivitate Electrică	Aproximativ 1.0×10^6 S/m
Rezistivitate Electrică	Aproximativ 10^{-6} Ω·m
Coeficient de Dilatare Termică	Aproximativ 12×10^{-6} K ⁻¹
Conductivitate Termică	Aproximativ 50 W/(m·K)
Punct de Topire	Aproximativ 1,370 °C
Magnetism	Feromagnetic
Duritate	Aproximativ 200 HV
Rezistența la Tracțiune	Aproximativ 370 MPa
Modulul lui Young	Aproximativ 200 GPa

1.Descrierea materialului compozit electrotehnic

Un material compozit avansat este un material compus din două sau mai multe componente diferite cu proprietăți fizice și chimice distincte, care sunt combinate pentru a crea un material cu proprietăți superioare în comparație cu componentele individuale. Aceste proprietăți pot include creșterea rezistenței, reducerea greutateii, îmbunătățirea rigidității, rezistența la temperaturi ridicate sau îmbunătățirea durabilității. Materialele compozite avansate sunt folosite într-o gamă largă de aplicații. Este important ca materialul compozit să câștige proprietatea de susceptibilitatea magnetică.

1.1 Parametri fizici și tehnologici pentru materialul compozit

Iată Tab.2, cu exemple de susceptibilitate magnetică (μ_r) pentru diferite materiale, inclusiv materiale feromagnetice, oțel și alte materiale:

Tabelul 2

Susceptibilitate magnetică (μ_r) pentru diferite materiale

Material	Susceptibilitate Magnetică (μ_r)
Ferrosiliciu	5000-10000
Fier	2000-4000
Nichel	100-600
Cobalt	100-400
Oțel (variază în funcție de compoziție și prelucrare)	1-2000+
Cupru	Aproape de 1
Aluminiu	Aproape de 1
Aer	Aproape de 1
Sticlă	Aproape de 1
Rășină epoxidică	Aproape de 1

Este important de menționat că aceste valori sunt doar estimări, iar susceptibilitatea magnetică poate varia în funcție de compoziția exactă, prelucrare și factorii specifici ai materialului. În plus, unele materiale pot avea o susceptibilitate magnetică negativă (diamagnetică), cum ar fi bismutul. Rășina epoxidică, în general, are o susceptibilitate magnetică (μ_r) apropiată de 1. Deoarece rășina epoxidică este un material izolator electric, ea nu prezintă

comportament feromagnetic și nu are o susceptibilitate semnificativă la magnetizare. Prin urmare, valoarea susceptibilității magnetice a rășinii epoxidice este apropiată de 1, considerată neglijabilă în comparație cu materialele feromagnetice sau chiar alte materiale observăm în Tab.3, precum metalele sau aliajele conductive.

Tabelul 3

Proprietățile fizico-chimice a rășinei epoxidice

Proprietate	Valoare
Densitate	1.1 - 1.3 g/cm ³
Punct de Topire	50 - 100 °C
Punct de Fierbere	N/A
Vâscozitate	5 - 1500 mPa·s
Conductivitate Termică	0.15 - 0.25 W/(m·K)
Dilatate Termică	50 - 100 μm/(m·K)
Indice de Refracție	1.55 - 1.59
Duritate	85 - 95 Shore D
Stabilitate Chimică	Bună
Proprietate	Valoare

1.2 Proprietățile de producere a materialului compozit

Materialele epoxidice au proprietăți mecanice excelente, făcându-le potrivite pentru o varietate de aplicații. În general, epoxiile au o rezistență mare la tracțiune, o rezistență la încovoiere bună și o rezistență excelentă la impact. Aceste proprietăți mecanice pot fi îmbunătățite în continuare prin adăugarea de umpluturi (cum ar fi fibre de sticlă, fibre de carbon sau fulgi metalici) sau prin modificarea compoziției.

În plus, epoxiile sunt cunoscute pentru proprietățile lor adezive, adică capacitatea lor de a se lipi de alte materiale. Aceasta face ca epoxiile să fie folosite frecvent în aplicații care necesită o lipire puternică, cum ar fi lipirea plăcilor de circuit tipărite.

În plus, epoxidele au o rezistență excelentă la temperaturi ridicate, o rezistență bună la coroziune și rezistență chimică. Aceste proprietăți fac ca epoxidele să fie un material ideal pentru utilizare în aplicații industriale și construcția componentelor electrotehnice, cum ar fi izolatoarele și închizătoarele. Epoxidele sunt folosite frecvent pentru turnare în matrice deoarece sunt ușor de lucrat și au proprietăți excelente precum aderența, rezistența la coroziune și rezistența la uzură.

Epoxiile pot fi turnate în matrițe de diferite dimensiuni și forme, începând de la obiecte simple precum plăci sau profile până la piese mai complexe cu forme tridimensionale.

Prelucrarea epoxidelor pentru turnare este simplă. Procesul de turnare poate fi realizat folosind diverse tehnici, cum ar fi turnarea prin gravitate, turnarea sub presiune sau turnarea sub vid. Aceste tehnici pot varia în funcție de complexitatea formei obiectului, de cantitatea și tipul de material utilizat și de nivelul de precizie necesar pentru obiectul final.

În general, epoxidicele pot fi utilizate cu succes pentru turnarea în matrițe, dar este important să se urmeze instrucțiunile de utilizare și să se ia în considerare condițiile specifice de mediu și de prelucrare pentru fiecare aplicație. Pentru produsul final, este necesar să se obțină un material compozit cu următoarele caracteristici: densitate redusă, susceptibilitate mare, rezistență la șocuri și rezistență la temperaturi ridicate. Ingredientele sunt rășina epoxidică și fulgii de metal. Calculul cantității de oțel feromagnetic poate fi efectuat folosind următoarea formulă:

Densitatea unui material compozit depinde de proporțiile componentelor sale și de densitățile acestora. În general, polimerii au densități mai mici în comparație cu metalele, astfel încât adăugarea unei structuri de fibre metalice poate crește ușor densitatea materialului compozit, dar depinde de proporția dintre cele două componente. De exemplu, dacă polimerul are o densitate de 1 g/cm³ și structura de fibre metalice are o densitate de 7 g/cm³, un compozit cu o proporție de 90% polimer și 10% metal ar avea o densitate medie de aproximativ 1,6 g/cm³.

Cu densitatea epoxidului fiind de $1,2 \text{ g/cm}^3$ și densitatea metalului de $7,8 \text{ g/cm}^3$, și presupunând o proporție de 90% epoxid în compozit, putem calcula densitatea compozitului în felul următor:

$$\rho = (0,9 \times 1,2 \text{ g/cm}^3) + (0,1 \times 7,8 \text{ g/cm}^3) \quad (1)$$

Densitatea rezultată a compozitului este aproximativ $1,38 \text{ g/cm}^3$. Dacă avem o compoziție de 75% epoxid și 25% oțel de siliciu, iar epoxidul are o susceptibilitate de 1 și oțelul de siliciu are o susceptibilitate de 10000(μr), putem calcula susceptibilitatea magnetică a compozitului folosind formula:

$$\text{Susceptibilitate magnetică} = (\text{Susceptibilitate epoxid} \times \text{Procentaj epoxid}) + (\text{Susceptibilitate oțel de siliciu} \times \text{Procentaj oțel de siliciu})$$

$$\chi = (1 \times 0.75) + (10000 \times 0.25) \quad (2)$$
$$\chi = 2501(\mu\text{r})$$

Rezultatul susceptibilității magnetice pentru compozitul cu 75% epoxid și 25% oțel de siliciu este aproximativ 2501(μr).

Pentru a calcula densitatea compozitului la o proporție de 75% epoxid și 25% oțel de siliciu, avem nevoie de densitățile individuale ale fiecărei componente. Presupunând că densitatea epoxidului este de 1.2 g/cm^3 și densitatea oțelului de siliciu este de 7.8 g/cm^3 , putem folosi formula:

$$\text{Densitate} = (\text{Densitate epoxid} \times \text{Procentaj epoxid}) + (\text{Densitate oțel de siliciu} \times \text{Procentaj oțel de siliciu})$$

$$d = (1.2 \text{ g/cm}^3 \times 0.75) + (7.8 \text{ g/cm}^3 \times 0.25) \quad (3)$$
$$d = 3,3 \text{ g/cm}^3$$

2. Metodele de cercetare

Metodele de cercetare utilizate au fost metoda bibliografică și metoda matematică, care au permis sintetizarea materialului din multiple surse bibliografice și posibilitatea obținerii unui model matematic pentru acest material compozit specific. Bazându-ne pe variabilele furnizate, putem construi un model matematic simplificat pentru a estima susceptibilitatea magnetică (μr) a materialului compozit pe baza densității sale și a raportului dintre epoxy și fibrele metalice.

Model Matematic Simplificat: Densitatea compozitului rezultat la o proporție de 75% epoxid și 25% oțel de siliciu este aproximativ 3.3 g/cm^3 . Variabile independente: Densitate (ρ), Raportul de epoxy față de fibrele metalice (R) Variabilă dependentă: Susceptibilitatea magnetică (μr). Modelul matematic poate fi exprimat printr-o relație liniară între densitate, raportul R și susceptibilitatea magnetică folosind următoarea ecuație:

$$\mu\text{r} = a\rho + bR \quad (4)$$

Unde: μr este susceptibilitatea magnetică a materialului compozit. ρ este densitatea materialului compozit. R este raportul între cantitatea de epoxy și cantitatea de fibre metalice în compozit. a și b sunt coeficienți care trebuie determinați prin calcule matematice aproximative, pe baza mai multor valori propuse. În modelul matematic, efectuăm o analiză statistică pentru valori aleatorii, așa cum este prezentat în tabelul 4 de mai jos.

Raportul dintre susceptibilitate, densitate, coeficientul de masă

Susceptibilitate	Densitate	Coeficient de masă
2000	1,2	0,3
2310	1,4	0,4
3000	1,5	0,5

Mai jos este diagrama care reprezintă corelația și descrierea regresiei modelului matematic pentru materialul compozit. Aceasta confirmă ipoteza teoretică a acestui material compozit. După cum putem observa, coeficientul de determinare (R^2 -pătrat) este foarte aproape de 1, ceea ce confirmă ipoteza printr-o analiză matematică. În această ecuație, x și y reprezintă coeficienții pentru a și b , respectiv. Aceștia au fost substituiți cu expresii mai simple.

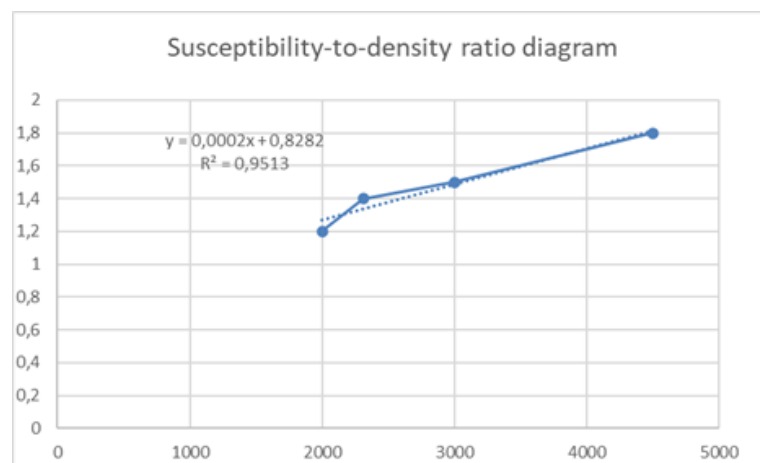

Figura 1. Descrierea regresiei modelului matematic

3. Aplacații ale materialului compozit

Ecranarea electromagnetică: Susceptibilitatea magnetică ridicată a materialului îl face potrivit pentru aplicații de ecranare electromagnetică, unde poate redirectiona și absorbi eficient câmpurile electromagnetice.

Transformatoare de putere: Proprietățile de izolație electrică ale materialului compozit și rezistența sa la temperaturi ridicate îl fac potrivit pentru utilizare în transformatoarele de putere, unde poate contribui la îmbunătățirea eficienței și reducerea pierderilor.

Senzori magnetici: Datorită susceptibilității sale magnetice ridicate, materialul compozit poate fi folosit în senzori magnetici și dispozitive care necesită detectarea precisă a câmpului magnetic.

Motoare și generatoare electrice: Densitatea redusă și susceptibilitatea magnetică ridicată a materialului compozit îl fac ideal pentru construirea motoarelor și generatoarelor electrice ușoare și eficiente.

Acestea sunt doar câteva exemple, iar aplicațiile potențiale ale materialului compozit pot varia în funcție de cerințele specifice și nevoile industriale.

Concluzii

În concluzie, materialul compozit descris mai sus, cu proprietăți precum densitate redusă, susceptibilitate magnetică ridicată, izolație electrică și rezistență la temperaturi ridicate, prezintă un potențial semnificativ într-o gamă largă de aplicații. Capacitatea sa de a combina proprietățile

dorite ale componentelor individuale îl face versatil și adaptabil în domenii precum electromagnetismul, energia electrică, senzorii magnetici și aplicațiile la temperaturi ridicate.

Acest material compozit oferă avantaje importante și a fost proiectat pentru utilizare în generatoare electrice auto, cum ar fi reducerea curenților turbionari, îmbunătățirea eficienței energetice și protecția împotriva interferențelor electromagnetice. De asemenea, este potrivit pentru aplicații care necesită construcții ușoare, rezistență la temperaturi ridicate și izolație electrică. Acest material poate contribui la reducerea greutății generale a generatorului, reducând astfel capacitatea bateriei necesare, ceea ce duce în final la o autonomie mai mare în vehiculele electrice. În plus, poate contribui la o reducere semnificativă a utilizării substanțelor poluante chimice, cum ar fi Li și Pb, în sistemele de baterii.

Cu toate acestea, aplicabilitatea acestui material depinde de cerințele specifice ale fiecărei aplicații și de caracteristicile tehnice necesare. Prin înțelegerea proprietăților și comportamentului materialului compozit, acesta poate fi optimizat pentru a satisface nevoile specifice ale fiecărei aplicații.

Referințe

- [1] Site Web <https://romeorim.com/what-are-composites/>
- [2] Lecomte-Nana G L and Hammas, A., 2021 Mullite: Structure and Properties Encyclopedia of Materials: *Technical Ceramics and Glasses* 2021 (Elsevier: Oxford) p 59-75
- [3] Schneider H and Komarneni S 2005 Mullite (Wiley)
- [4] Schneider H Okada K and Pask J A 1994 Mullite and Mullite Ceramics (Wiley)
- [5] Hou Z *Fabrication and properties of mullite fibre matrix porous ceramics by a TBA-based gel-casting process* Journal of the European Ceramic Society, 2013 33(4) p 717-725
- [6] Zhu W 2019 *Mechanical evaluations of mullite fibrous ceramics processed by filtration and in situ pyrolysis of organic precursor* 2019. Journal of the European Ceramic Society. 39(4) p 1329-1335